

KAREL ŘÍHA

* 28. dubna roku 1941 v Holicích

Karel se narodil v Holicích ve Štěpánské věži, která se nacházela ve dvoře dnešního pohřebního ústavu. V devíti letech se přestěhoval s rodiči na Podhráz. Později rodiče koupili malý domek ve Starých Holicích, kde Karel žije dodnes. Tatínek byl vyučený pekař a maminka pracovala v továrně na obuv.

Na konci války, během Holického povstání, když byly Karlovi 4 roky, ukřívávali se s maminkou u Kavků ve sklepě. Bylo tam tenkrát schovaných hodně lidí. Němci je sice odhalili, ale ženy s dětmi propustili domů. Muži, ti museli do zajetí – měli se stát pojistkou, aby nedošlo k dalším přestřelkám mezi partyzány a Němci. Kája s maminkou byli v komplikované situaci. Otec byl v té době nuceně nasazený v Říši. Proto musela maminka domů pro dopisy, které dokládali tuto skutečnost. V opačném případě by si Němci mohli myslet, že je Karel dítětem nějakého partyzána, což by mohlo znamenat popravu.

Školní léta trávil na chlapecké škole, dnešní ZŠ Holubova. Než aby se doma učil, raději běhal s kluky po venku, kde dělali lumpárny. Často měl doma připravenou práci od rodičů, kterou musel splnit. Školní povinnosti ho nelákaly, a tak nastoupil na učňovský obor ve Zlíně, kde se vyučil ručním ševcem. Maturitu si dodělával, až když mu bylo padesát let. Po učňovských zkouškách šel chvíli boty, ale když se mu naskytla možnost uplatnění v oboru, šití bot ho přestalo bavit. Dal výpověď a šel pracovat na dráhu, kde zůstal až do důchodu.

V době normalizace pomáhal rodinám politických vězňů. Nejen že vybíral peníze, ale zajišťoval také materiální podporu a občas zařídil potřebným rodinám rekreaci na horách. Stýkal se s lidmi kolem Charty 77. Byl blízkým přítelem prof. Josefa Zvěřiny a Tomáše Vlasáka. Díky těmto aktivitám byl sledován složkami StB, které mu kontrolovaly poštu a sledovaly jeho činnost. V roce 1989 podepsal Několik vět, chtěl se postavit na stranu pravdy. Tímto riskoval budoucnost svých dětí, kterým by případně hrozila perzekuce ve škole. Naštěstí se toto nestalo.

Po revoluci si pan Karel udělal maturitu na Biskupském gymnasiu v Hradci Králové a začal objevovat svět jako cestovatel. Potřeba pomáhat druhým ho provází do dneška. Ani v pokročilém věku mu není lhostejný osud vězněných katolíků v totalitních zemích světa. Během našeho setkání z pana Karla číselna skromnost a zdálo se, že mu snad ani nedochází, jak velké věci vykonával.